

Távérzékelés az ökoszisztéma szolgáltatások és a környezetterhelés értékelésében

Bakó Gábor – Szent István Egyetem, Növényteni és Ökofiziológiai Intézet,

Interspect Kutatócsoport, bakogabor@interspect.hu

4. HUNAGIKonferenciaés Kiállítás, Budapest Gellért szálló

A táj alapú környezetvédelem, az ökoszisztéma szolgáltatások „beárazása” a természetvédelem és tájértékeink megőrzésének talán leghatékonyabb eszköze. A természetközeli állapotú, ökológiai szempontból kiemelten fontos felszínek védelmét a területek gazdasági, egészségügyi és esztétikai értékeinek rangsorolásával támasztja alá. Azok a térinformatikai rendszerek, amelyek komoly, sok szakterületről érkező információkból épülnek fel, segítik a területhasználati döntéseket, felhívják a figyelmet egyes területek összetett érzékenységre, szükségszerű védelmére, más, kezelést igénylő területek beavatkozás igényére és egyes felhagyott, degradált felszínekben rejlő kiaknázatlan gazdasági lehetőségekre.

A távérzékeléses adatgyűjtés az egyik alapvető elemévé vált a környezetinformatikai rendszerek felépítésének, hiszen a térbeli és minél inkább szisztematikus, egységes elvek mentén beszerzett információ a térinformatikai rendszerek nélkülözhetetlen építőeleme.

Éppen ezért lényeges áttekinteni a modern távérzékelés irányzataiban rejlő lehetőségeket és korlátokat. Lényeges, hogy az ilyen forrású adatokkal dolgozók megismerkedjenek a különböző módszerekben rejlő lehetőségekkel, és a módszerek korlátaival, az adat megbízhatóságot szavatoló munkafolyamatok alapvető szabályaival és a levezetett adatok pontosságának és megbízhatóságának kritériumaival. Ezekre az aktuális témákra szeretném felhívni a figyelmet és elsősorban arra, hogy a távérzékelési módszerek beható ismerete nem csak a felvételezést végző szervezetek érdeke, hanem az adatok összes felhasználójáé is.